

Верољуб Вукашиновић

ПРЕД ТАЈНИМ ИСТОЧНИКОМ

ОПРОСТИ, ЈАГЊЕ БЕЛО

Не постих, плодове кушах
Од неких зуби ми трну
Глас неки далек слушах
Сакривен у свом грму

Стихом се правдах и песмом
Куцах на Твоја врата
Гледах и лево и десно
Не бих ли видео брата

Не постих. Осредњости
Завештах своје дело
Бех сит и још се гостих
Опрости, јагње бело

ПРИЧЕШЋЕ

У цркви варадинској
(тихом северном броду)
На стопи отаџбинској
На путањи ка своду

Прима нас Богомати
Под покровом од неба

Кроз сина дух крилати
Приноси светлост хлеба

Приђите ослабљени
Приђите грешни и снени
У живот заљубљени
Над понор наднесени

Причестите се тајном
Хлебом и вином спаса
У часу несазнајном
Примите путир јасан

ВИНО

Свако сам слово стопио
Са треном што је минуо
Кад сан се вином опио
Кад сам се у вис виноу

А у ствари сам тонуо
У бездан предачког греха
Јер сам ка земљи клонуо
Овлалан демоном смеха

О како сам се стидео
Када сам трезан схватио
Да ме је можда видео

Онај што жеђ је гасио
Да ме је док је патио
Причесним вином спасио

МОЛИТВА У ЧАСУ СУМЊЕ

Ништа се не зна Мрачно је
На овој стрмој обали
Да звали смо Те тачно је
А да ли смо Те дозвали

Да ли нас чујеш Господе
Окружен сферном музиком
Или је врт Твој затворен
Пред нашим земним урликом

Опрости Вишњи буним се
Због светова несхватљивих
Слаб сам у вери круним се
Јер ћутиш Несазнатљиви

Услиши сумњу молбену
Помози рабу грешноме
Расветли шифру творбену
Ништа се не зна Тешко је

ДВЕ СТАЗЕ

Преда мном две су стазе
Ка једној ум ме води
А чула сва силазе
Ка другој којом ходим

У висинама Бог је
Скривен у својој мери
А крај појила лог је
За умиљате звери

Заиста, којом стазом
Кренути док на међи
Стојиш са овим ликом

Док с анђелом и гмазом
Укршташ своје жеђи
Пред тајним источником